

[Leipzig], 10. März 1558

Von Joachim Camerarius d. Ä.

Druck: Camerarius, Epistolae S. 461f.

S. D. Hic cartas quasdam circumtulerunt, quas vix potui inspiciendas adipisci. In quibus ἀνωνύμου praescriptio Ἱερώνυμον indicare mihi videbatur. Sed expecto eadem integra à te. Quod de successu significas non respondente expectationi, miror si tu in hac temporum fortuna hoc accidere miraris. Quis autem vnquam à sapiente etiam postulauit, vt praestaret euentum consilij vlli? Ego iamdudum et nostra studia contemni et parui fieri operas, et negligi doctrinam aequissimo animo fero. Nihilo tamen minùs diligenter in his colendis versor, quamuis paulo pòst penè interitum his impendere vaticinetur noster Cyprianus quoque. Atque eos, qui non cupiant me audire, plus damni facere existimo, quàm me cuius scolas non frequentent. De his igitur nos consolemur, ne nos afflictēmus, neu animum despondeamus, secundum Plautum. Atque de his hactenus. Nostras litteras quas istuc nuper studuimus perferri, redditas non esse, ex tuis animaduerti. Traditae autem illae sunt cuidam Ionae Adler, οὐκ οἶδα ποίω ἡ πηλίκω τὴν κατάστασιν, vt Iurisc[onsulti] loquuntur, ἡ τιμήν. οὐ γὰρ αὐτὸς ἐνεδείξατο, καὶ ἄλλοι ἄλλα μυθεύονται. Scripseram autem et D. Vlricho, et tibi responderam ad tuas, quae me absente huc allatae fuerant. Atque additae erant Chunradi nostri. de quo iterum sententiam meam demonstrauit D. Vlricho. Omnino autem cùm probitas ea est Chunradi, tum cupiditas bonarum artium, tum etiam προκοπή, vt D. Vlrichi munifica ille beneficentia dignus esse videatur. Nosti Martialis de quibus et quomodo impensis scribat,

Quas dederis solas semper habebis opes.

Mihi tamen etiam meliùs atque praeclariùs collocari videntur ea beneficia, quae conferuntur in illos, quorum praedicatio iucunda et opera utilis esse possit ijs qui tribuerunt. Sed de hac re magnifica et generosa sapientia D. Vlrichi statuet. Suspicor autem adhuc eos, quibus mandatum fuit vt Chunrado aliquid darent, negligentiores fuisse. Certè ἀποκολλυβίσαντες τῷ κατακερματίσαι τοῦ συνόλου τὶ παρετρίψαντο. Sed haec ita fieri solere scimus. Περὶ τῶν Θέωνος εἰς Πλάτωνα cura te non libero. Veneram in spem de Diophanto, sed illa spes euanscrit. Verùm de Theone, te quaeso, perfice rem. Κλεάρχου Σολέως, qui idem argumentum tractarit, mentio fit: sed huius scriptum extare non puto. Vale, καὶ κακοπάθησον μοχθήσας, ἐλπίδας μὲν ἔχων χρηστὰς, παρεσκευασμένος δὲ φέρειν εὐκαρδίως τὸ συμβάν. Iterum vale. 6. Id[us] Martij. 58.